

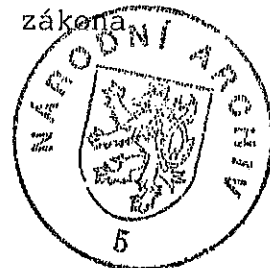
U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 19. března 2004 stížnosti obviněných JUDr. J. B , nar. , Mgr. D. T , nar. P T , nar. L K , nar. , a Bc. M J , nar. , a D. T , manželky obviněného Mgr. D. T , proti usnesení státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, odboru závažné hospodářské a finanční kriminality, ze dne 16.2.2004 sp.zn. 2 VZv 3/2003 - 978 a rozhodl **takto:**

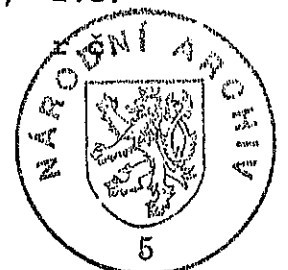
Podle § 148 odst.1 písm.c) tr.ř. se stížnosti obviněných JUDr. J. B , Mgr. D. T , P. T , L K , Bc. M J a D. T **zamítají.**

Odůvodnění:

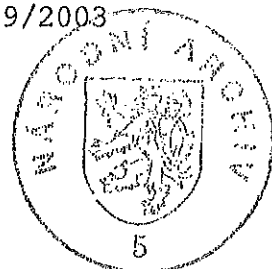
Napadeným usnesením státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, odboru závažné hospodářské a finanční kriminality, bylo rozhodnuto ve věci obviněných JUDr. J. B , P. T , Mgr. D. T a L K a Bc. M J trestně stíhaných pro trestné činy účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona

(všichni obvinění), porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona, spáchaný ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, spáchaný ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona (Mgr. L T), porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona, spáchaný ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, spáchaný ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona (P T), zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), c) trestního zákona, spáchaný ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona (JUDr. J B), pomoci k trestnému činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 255 odst. 1, 3 trestního zákona a trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1, 3 trestního zákona, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, spáchané ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona (Bc. M a J), trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona, spáchaný ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona, spáchaný ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 trestního zákona (Mgr. D T) tak, že podle § 347 odst. 1 trestního řádu za užití ustanovení § 348 odst. 1 tr. řádu se z a j i š ť u j e veškerý majetek obviněného JUDr. J. B r.č. (bod I.), obviněného Mgr. D T , r.č. (bod II.), obviněného P T , r.č. (bod III.), obviněného L K , r.č. (bod IV.) a obviněného Bc. M J

u všech obviněných včetně veškerých přírůstků, výtěžků, které ze zajištěného majetku plynou, jakož i majetek, kterého obvinění nabudou po zajištění; s výjimkou prostředků a věcí, na které se podle zákona nevztahuje propadnutí majetku, neboť obvinění jsou stíháni pro trestný čin, za který vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům u každého z obviněných je třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku a je obava, že výkon tohoto trestu bude zmařen nebo ztížen. Současně bylo vysloveno, že podle § 47 odst. 4 ve spojení s § 348 odst. 2 trestního řádu se každému z obviněných zakazuje, aby nakládali s věcmi, které jsou uvedeny v tomto usnesení o zajištění a s věcmi, které při výkonu tohoto rozhodnutí budou sepsány, a aby po oznámení usnesení majetek převedli na někoho jiného nebo ho zatížili, a že pokud trvá zajištění jsou neúčinné veškeré právní úkony obviněných, které se týkají zajištěného majetku, s výjimkou úkonů směřujících k odvrácení bezprostředně hrozící škody (§ 47 odst. 6 ve spojení s § 348 odst. 2 trestního řádu). Všem obviněným bylo uloženo podle § 47 odst. 4 ve spojení s § 348 odst. 2 trestního řádu, aby státnímu zástupci do 15 dnů od oznámení usnesení sdělili, zda a kdo má k majetku předkupní právo, jinak odpovídají za škodu tím způsobenou. Vysloveno bylo dále, že pokud mají obvinění právo na vydání nebo dodání movitých věcí, odevzdají se tyto věci státnímu zástupci nebo na jeho pokyn tomu, kdo je pověřen správou zajištěného majetku (§ 6 odst. 5 zák. č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů) a že každý, kdo má u sebe movité věci z majetku obviněného je poté, co se rozhodnutí o zajištění majetku dozvěděl, povinen bezodkladně o tom uvědomit státního zástupce nebo toho, kdo byl pověřen správou zajištěného majetku (§ 6 odst. 6 zákona č. 279/2003 Sb.).

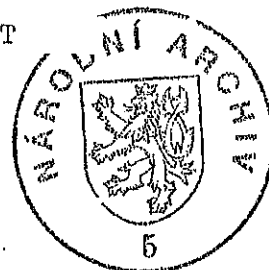

Své rozhodnutí státní zástupkyně odůvodnila tím, že již samotný popis skutku uvedený ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání, je natolik ilustrativní, že je odůvodněn předpoklad hraničící s jistotou, že se obvinění obohatili trestnou činností, která je jim kladena za vinu, jsou stíháni pro zvláště závažný úmyslný trestný čin, za který vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněných je třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku a s ohledem na charakter trestné činnosti je dána obava, že výkon toho trestu bude zmařen nebo minimálně ztížen. Poukázala na to, že další dílčí útoky obviněných jsou prověřovány a lze očekávat, že způsobená škoda bude výrazně vyšší. Dále poukázala na to, že finanční prostředky byly odčerpány jednak ve vlastní prospěch obviněných prostřednictvím vyplacených platů a dalších výhod a dále v jejich prospěch nepřímo, a to proplácením faktur za díla, která nebyla provedena nebo byla provedena pouze zčásti, osobám, které s obviněnými jsou spřízněny a jednaly s nimi v součinnosti. Poukázala rovněž na to, že bylo zjištěno, že Mgr. Thonat dne 5.1.2004 zrušil čtyři účty vedené u Reiffeisenbank, a.s., dne 9.12.2003 a dne 20.1.2004 zrušil dva účty vedené u Československé obchodní banky, a.s. Dále uvedla, že z informací zjištěných postupem podle § 8 odst.2 tr.ř. a následnou analýzou odboru výnosu a praní špinavých peněz útvaru odhalování korupce finanční kriminality Policie ČR vyplynulo, že obchodní společnosti, v jejichž prospěch byly finanční prostředky poukazovány, je vybraly ihned z účtu a to převážně v hotovosti nebo převáděly hotovost do zahraničí či na soukromé účty statutárních zástupců. Uzavřela, že s ohledem na charakter trestné činnosti je důvodná obava, že se obvinění budou snažit o prodej či převod svého majetku a vyhnout se tak případnému uložení trestu propadnutí majetku tím, že jeho výkon

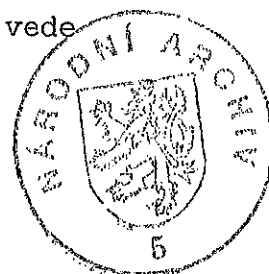
zmaří nebo jej ztíží. Poukázala rovněž na to, že u obviněného JUDr. B. byly zjištěny výdaje neodpovídající legálním příjmům rodiny, zdarma užívá již po dobu několika let osobní automobil od F. F., který se stýkal s obviněnými a do současné doby je v kontaktu s osobami spřízněnými s obviněnými, dále v den prohlášení konkurzu na společnost Česká revitalizační, a.s. (Union banka) 31.3.2003 odkoupila společnost Brigitte Gill s.r.o. od otce obviněného pohledávku z roku 1993 za společností PV Group s.r.o. ve výši 188.900,- Kč za částku 150.000,- Kč, firma nemá žádné zaměstnance a na udávaném sídle nebyla nalezena, přičemž tato společnost byla založena 27.11.2002 a jejím jediným společníkem a jednatelem je osoba spolupracující na konkurzních řízeních s Mgr. T. M. Pe. Poukázala dále na to, že je dáno důvodné podezření, že i JUDr. B. získával neoprávněný prospěch z konkurzních řízení, a to prostřednictvím spřízněných osob s dalšími obviněnými. Zdůraznila, že společnost Brigitte Gill vydražila dne 20.12.2002 část podniku úpadce Potravinářský ústí nad Labem za částku 910.000,- Kč a dne 9.12.2002 uzavřela mandátní smlouvu s Mgr. T., a obdržela zálohu ve výši 1,2 mil. Kč. Podle státní zástupkyně postup směřující k tzv. předběžnému zajištění majetku obviněných ve smyslu § 347 odst.1 tr.ř. je namístě, neboť soudu musí být vytvořena reálná možnost dle ustanovení § 51 odst.1 tr.zák. postupovat, a protože nelze důvodně vyloučit, že obvinění mohli výnos z trestné činnosti, která je jim kladena za vinu, transformovat i do jiného než nemovitého majetku, je proto nutné obsáhnout všechny finanční instituce, evidence majetku, evidence vedené správními orgány tak, aby byl naplněn účel stanovený díkci zákona.

Proti tomuto usnesení podali v zákonné lhůtě stížnost obvinění JUDr. J. B. a, Mgr. D. T., Pe. T.

L : K. , Bc. M. J. a manželka obviněného Mgr.
Tl D T. (jako osoba podle § 142 odst.1,
které se usnesení přímo dotýká).

Obviněný **JUDr. J. B.** odůvodnil svoji stížnost tím, že má za to, že u něho nebyly splněny podmínky § 347 odst.1 tr.ř. Namítl především, že se trestného činu, pro který bylo proti němu zahájeno trestní stíhání, nedopustil. Namítl, že státní zástupkyně v usnesení nerozlišuje poměry jednotlivých obviněných a nekonkretizuje v jeho případě jaké jsou jeho majetkové poměry a nekonkretizuje, v čem v jeho případě je obava, že by výkon trestu propadnutí majetku mohl být zmařen nebo ztížen a také nekonkretizuje závěr o tom, z čeho lze dovozovat očekávání uložení trestu majetku v jeho případě. Má za to, že usnesení je nepřezkoumatelné ve vztahu k jeho osobě a jeho poměrům. Uvádí, že nemá žádný nemovitý ani movitý majetek větší hodnoty, má pouze obvyklé vybavení domácnosti a je leasingovým nájemcem motorového vozidla, jeho manželka má příjem ze zaměstnání a on pobírá s ohledem na dočasné zproštění funkce soudce polovinu svojí mzdy, jiný majetek ani příjmy nemá, je však povinen zabezpečovat výživu dvou nezletilých dětí a je povinen provádět nutné platby na placení nájemného, za služby spojené s užíváním bytu, leasingové splátky, životní pojistky dětí a další obdobné platby. Namítl, že blokací jeho účtu jsou mu znemožňovány tyto platby, které slouží k běžným nutným potřebám k zajištění výživy dětí a života rodiny. Namítl dále, že již při domovní prohlídce a následné prohlídce k zajištění majetku byly odebrány věci, které patří jeho otci a věci patřící jeho manželce i nezl. dětem jako např. náušnice, prstýnky apod., které však odebrány být neměly, neboť nepatří do jeho vlastnictví. Namítl, že rozsah zajištění majetku a způsob jeho realizace jej vede

k oprávněné obavě o zajištění výchovy nezletilých dětí a základních životních potřeb. Namítl rovněž, že před obviněním v dubnu 2003 ani nikdy poté nečinil žádné dispozice majetkové povahy, které by činily důvodnou obavu, že výkon trestu propadnutí majetku by mohl být zmařen nebo ohrožen. Rovněž namítl, že nebylo přihlédnuto k tomu, že jeho současný příjem je, stejně tak jako běžný movitý majetek ve společném jmění manželů a vzhledem k tomu, že nemá zrušeno či vypořádáno společné jmění manželů, je nejméně s polovinou finančních prostředků a majetku oprávněna disponovat jeho manželka. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem proto žádá, aby bylo ve výroku, který se ho dotýká, tj. pod bodem I. napadené usnesení zrušeno.

Obviněný L . T . ve své stížnosti namítl nesprávnost rozhodnutí s tím, že orgán, který rozhodnutí vydal, se dostatečně nevypořádal se skutečností, že v podstatě veškerý jeho majetek je součástí společného jmění manželů, takže tak, jak bylo rozhodnutí vydáno, jsou neoprávněně a nelogicky podstatným způsobem omezena majetková práva jeho manželky L T což považuje za zcela zjevně protiústavní zásah do občanských práv manželky. Namítl, že pokud je jemu a jeho obhájci známo, napadené usnesení nebylo ani doručeno manželce obviněného, ačkoliv se přímo dotýká jejího majetku, jejích občanských práv a ve své podstatě jejích životních potřeb přímo z existenční povahy, neboť je poslána z rozhodnutí státní zástupkyně na hranici bída. Má za to, že mohla a měla být vymezena dispozice s jeho majetkem spadajícím do společného jmění manželů tak, aby byl zajištěn přinejmenším takový přiměřený životní standard manželky obviněného, jaký by měla při výkonu rozhodnutí trestu propadnutí majetku, při kterém by byla oprávněna disponovat s jednou polovinou tohoto

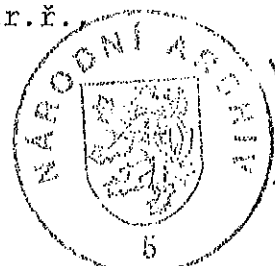
majetku na základě zániku společného jmění manželů. Má za to, že tak, jak je rozhodnutí státní zástupkyně vydáno, nemůže E T nakládat ani s osobními příjmy, neboť ty spadají ze zákona do společného jmění manželů a tedy jsou součástí zajištěného majetku. Dále namítl protiústavnost rozhodnutí spočívající v protiústavnosti zákona č. 279/2003 Sb., která spočívá v neřešení majetku ve společném jmění manželů. Má za to, že buď by měl být majetek ve společném jmění manželů ze zajištění vyňat, to by však muselo být v rozhodnutí státní zástupkyně uvedeno, nebo podle zmíněného zákona nelze vůbec postupovat, neboť konstrukcí protiústavně zasahuje do základních práv občanů, tedy do práva vlastnit majetek, aniž by byli byt jen podezřelí z trestné činnosti, a to jenom proto, že podezřelý z trestné činnosti je jejich manžel. Za této situace podle jeho názoru nezbývá, než aby Vrchní soud v Praze napadené usnesení zrušil nebo řízení o stížnosti přerušil a věc postoupil Ústavnímu soudu ČR k posouzení, zda zák.č. 279/2003 Sb. neodporuje ústavnímu pořádku ČR.

D T i, manželka obviněného D T stejně tak namítla nesprávnost napadeného usnesení s tím, že orgán, který usnesení vydal, se nevypořádal se skutečností, že v podstatě veškerý majetek jejího manžela je součástí společného jmění manželů a tedy jeho spoluvlastnicí je ona a že tedy napadeným usnesením byla neoprávněně a nelogicky omezena její majetková práva, což považuje za zcela zjevný protiústavní zásah do svých občanských práv. Namítla, že ji napadené usnesení staví do zcela překérní situace, v důsledku které není schopna plnit své smluvní závazky a zajišťovat byt i ty nejzákladnější životní potřeby, ačkoliv není obviněna ze žádného protiprávního jednání a má Ústavou zaručeno právo

vlastnit majetek. Má za to, že v rozhodnutí měla a mohla být vymezena dispozice s majetkem spadajícím do společného jmění manželů tak, aby byl zajištěn přinejmenším takový přiměřený životní standard její osoby, jaký by měla při výkonu trestu propadnutí majetku, při kterém by byla oprávněna disponovat s jednou polovinou tohoto majetku na základě zániku společného jmění manželů. Má za to, že tak, jak je rozhodnutí státní zástupkyně vydáno, nemůže nakládat ani se svými osobními příjmy, neboť ty spadají ze zákona do společného jmění manželů a tedy jsou součástí zajištěného majetku. Namítla rovněž protiústavnost rozhodnutí spočívající v protiústavnosti zák.č. 279/2003 Sb. Z uvedených důvodů navrhla, aby Vrchní soud napadené usnesení zrušil nebo řízení přerušil a věc postoupil Ústavnímu soudu ČR k posouzení, zda zmíněný zákon neodporuje ústavnímu pořádku ČR.

Obviněný P T₁ ve své stížnosti namítl nesprávnost napadeného usnesení s tím, že bylo vydáno za situace, kdy orgány činné v trestním řízení neprovedly dokazování v rozsahu nezbytném pro vydání k rozhodnutí, neboť logicky musí vycházet pouze ze zjištění Policie ČR před zahájením trestního stíhání, přičemž státní zástupkyně nemohla ani reflektovat obsah jeho výpovědi ani výpovědi ostatních spoluobviněných, které jsou pro dané řízení základním důkazem, a v nichž on i ostatní spoluobvinění popřeli svou účast na zločinném spolčení. Namítl rovněž, že v daném případě nebyla vzhledem k jeho majetku ani vzhledem k majetku ostatních obviněných naplněna podmínka obavy ze zmaření nebo ztížení výkonu trestu propadnutí majetku a z usnesení není patrné na základě jakých důkazů, ze kterých by vyplývala konkrétní skutková zjištění, bylo k zajištění jeho majetku přikročeno. Namítl, že usnesení nesplňuje nejen podmínky § 347 tr.ř., ale ani podmínky § 134 odst.2 tr.ř.

jelikož obsahuje pouze konstatování skutečností bez uvedení důkazů k jejich opoře a úvahy, jimiž se státní zástupkyně řídila jen při hodnocení povahy a závažnosti trestného činu, který je mu kladen za vinu, z odůvodnění není možno seznat ani důkazy ani úvahy ve vztahu k jeho poměrům a obavě, zda výkon trestu propadnutí majetku bude zmařen či ztížen. Namítl dále, že pokud státní zástupkyně se ve svém odůvodnění omezila pouze na konstatování, že „ nelze důvodně vyloučit, že obvinění mohli výnos z trestné činnosti, která je jim kladena za vinu, transformovat i do jiného než nemovitého majetku...“, je to v rozporu s ustanovením § 347 tr.ř., jež je založeno na nikoliv „ důvodném vyloučení obavy“, ale na konkrétním doložení obavy ze zmaření nebo ztížení výkonu trestu propadnutí majetku. Podle jeho názoru je z rozhodnutí zřejmé, že orgány činné v trestním řízení spíše než na důkazy opatřené, spoléhají na další důkazy, jež mají být postupem podle trestního řádu v tomto řízení získány a proto z tohoto pohledu se rozhodnutí jeví jako nedůvodné, jelikož nejsou naplněny podmínky § 347 tr.ř. a není rozhodováno na základě doposud zjištěných skutečností a provedených důkazů. Uvedl, že zásadně odmítá, že by kdy před svým zadržením se choval tak, aby dal orgánům činným v trestním řízení byť jen náznakem najevo, že má v úmyslu nakládat se svým majetkem tak, aby zmařil či ztížil výkon trestu propadnutí majetku. Namítl rovněž, že navíc rozhodnutí zasahuje nejen do jeho majetkových poměrů, ale také výrazným způsobem omezuje majetkové poměry jeho ženy Mgr. M . T . jíž se trestní stíhání netýká, když postihuje společné jmění manželů, což je podle jeho názoru v přímém rozporu se zajišťovacím účelem ustanovení § 347 tr.ř. Z uvedených důvodů žádá, aby napadené usnesení byla zrušeno.

Obviněný **L K:** svou stížnost odůvodnil tím, že považuje napadené usnesení za neopodstatněné, vydané bez splnění zákonných předpokladů pro jeho vydání. Namítl, že v odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání není uvedena žádná konkrétní skutečnost, která by odůvodňovala jeho trestní stíhání a není tedy možné rozhodnout o zajištění jeho majetku, neboť v jeho případě nelze očekávat uložení trestu propadnutí majetku. Namítl rovněž, že není možno přisvědčit argumentaci státní zástupkyně v napadeném usnesení, že je odůvodněn předpoklad hraničící s jistotou, že se obohatil trestnou činností, která je mu kladena za vinu, a že je tedy třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku. Namítl rovněž, že státní zástupkyně v odůvodnění usnesení neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly postup podle § 347 odst.1 tr.ř., obecné odůvodnění podle jeho názoru nepostačuje. Namítl, že se nechoval a nechová způsobem, který by odůvodňoval obavu, že bude zmařen nebo ztížen výkon trestu propadnutí majetku a usnesení, kterým mu byl majetek zajištěn, tak nemá žádný podklad. Proto navrhl, aby bylo rozhodnuto tak, že se uvedené usnesení ve výroku týkajícím se jeho osoby (bod IV.) zrušuje.

Obviněný **Bc. M J** namítl ve své stížnosti, že státní zástupkyně vydání napadeného usnesení ve vztahu k jeho osobě odůvodnila ničím nepodloženou hypotézou, že by výnos z trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, mohl transformovat i do jiného než nemovitého majetku, na podporu svého tvrzení však neuvádí jediný důkaz, dokonce ani indicii, která by ji opravňovala k prezentovaným obavám. Poukázal na to, že naopak měla státní zástupkyně dost důkazů o tom, že v dané věci již řadu měsíců před zahájením předmětného trestního stíhání byl orgánům Policie ČR nápomocen při

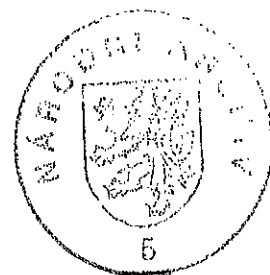

objasňování skutečností, které jsou nyní předmětem trestního stíhání, přitom za celou dobu ani v náznaku neučinil to, co se mu snaží státní zástupkyně podsunout, totiž převádět na nějakou třetí osobu majetek, což nemíní činit ani do budoucna, neboť je přesvědčen, že již v přípravném řízení prokáže svoji nevinu. Podle jeho názoru státní zástupkyně nepostupovala v souladu se zásadou uvedenou v ustanovení § 2 odst.4 tr.ř., rozhodla neodůvodněně ale i předčasně, když mu v daném případě již v tomto stádiu trestního stíhání znemožňuje výkon jeho práva vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat. Napadené usnesení nemůže podle jeho názoru obstát ani proto, že státní zástupkyně nerespektovala ustanovení § 134 odst.2 tr.ř. Proto navrhl, aby Vrchní soud napadené usnesení jako neodůvodněné zrušil.

Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podaných stížností podle § 147 odst.1 tr.ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž stěžovatelé podali stížnosti a řízení předcházející všem těmto výrokům napadeného usnesení a dospěl k následujícím závěrům:

Vrchní soud shledal, že výrok napadeného usnesení odpovídá znění zákona i obsahu spisového materiálu, který měl k dispozici, a proto jej lze považovat za správný.

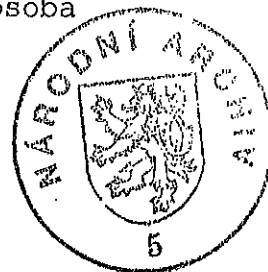
Aplikace předmětného zajišťovacího prostředku přichází v úvahu při současném splnění zákonných podmínek uvedených v § 347 odst.1 tr.ř., a to 1) je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, a 2) je-li obava, že výkon tohoto trestu bude zmařen nebo ztížen.

K naplnění první výše uvedené podmínky je nutno (s ohledem na vymezení zákonných podmínek pro uložení trestu propadnutí majetku podle § 51 odst.1 tr.zák.) poukázat na to, že obvinění jsou na základě pravomocného usnesení policejního orgánu podle § 160 odst.1 tr.ř. a obviněný JUDr. J. B. též podle § 160 odst.5 tr.ř., stíháni pro skutky, kterých se měli dopustit tím, že

- jako stálé společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která byla zaměřena na dosahování zisku soustavným páčáním úmyslné trestné činnosti, ve složení - JUDr. J. B. , konkurzní **soudce** Krajského soudu v Ústí nad Labem, Mgr. D. T. , **správce** konkurzních podstat, P. T. pověřený správcem konkurzních podstat **k vedení podniků** v úpadku, L. K. pověřený správcem konkurzních podstat **ke zpeněžování a sepisování** konkurzních podstat, Bc. M. J. , **soudní znalec** pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady se zvláštní specializací oceňování podniků, pověřený správcem konkurzních podstat k vypracování znaleckých posudků v konkurzních řízeních, společně s dalšími osobami organizovalo a zajišťovalo prohlášení a průběh konkurzních řízení, zpeněžování konkurzních podstat společností způsobem odporujícím zákonu a v přímém úmyslu způsobit škodu na konkurzní podstatě a tím i věřitelům úpadce, přičemž docházelo k porušení jednotlivých ustanovení zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, v platném znění (dále jen ZKV), zejména § 2 odst. 3 ZKV - konkurzní řízení nebylo vedeno s cílem dosáhnout poměrného uspokojení věřitelů z majetku tvořícího konkurzní podstatu, za podmínek stanovených tímto zákonem

§ 8 ZKV - správcem byla soudcem ustavena ve věci podjatá osoba

§ 8 odst. 2 ZKV - správce nepostupoval při výkonu funkce s odbornou péčí

§ 8 odst. 3 ZKV - nebyl dodržen postup při vyplácení odměny správce (její zálohy),

dle tohoto ustanovení ve spojení s vyhláškou MS ČR č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení ZKV, a dále byly činnosti, k nimž je správce povinen, zadávány třetím osobám na účet podstaty bez souhlasu věřitelského výboru (resp. schůze věřitelů dle § 11a ZKV)

§ 12 ZKV-záměrně nebyl vykonáván dohled soudu nad činností správce

§ 12a odst. 1 ZKV - o prohlášení konkurzu bylo rozhodnuto aniž by bylo osvědčeno, že dlužník je v úpadku

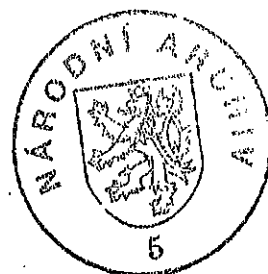
§ 27 a 27a ZKV - soudem i správcem byl obcházen postup při zpeněžení majetku

§ 28 ZKV- nebyl dodržen postup při uspokojení odděleného věřitele

§ 29 ZKV - soudu záměrně nebyly podávány zprávy o zpeněžování majetku

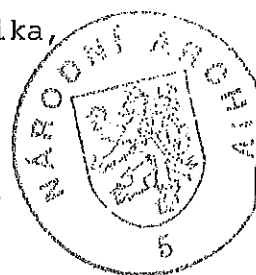
všichni obvinění jednali po předchozí vzájemné dohodě a součinnosti s vědomím všech kroků, které činí další obvinění, a posilování vědomím, že se podílí na páchání trestné činnosti a že z důvodu existence jejich jednotlivých funkcí, soudce, správce konkurzní podstaty, ředitele podniku, pracovníka pro zpeněžování podstaty a soudního znalce, je páchání trestné činnosti a zamýšlený následek dobře zabezpečen tak, aby vedl k požadovanému cíli

a takto bylo postupováno nejméně v níže uvedených případech :

A/1. konkurzní řízení úpadce ZKL Klášterec nad Ohří.a.s, sídlem Klášterec nad Ohří, ul. Nádražní č. 214, IČ 00152552

po vzájemné předchozí dohodě všech obviněných ve spolupráci s dalšími osobami v květnu 2002 zorganizovali a zajistili F T a Mgr. D T odkoupení pohledávek za obchodní společností ZKL Klášterec nad Ohří a podání návrhu na prohlášení konkurzu společnostmi ČMP Klas s r.o. IČ 25175548, S7 spol. s r.o., IČ 47306637 a Horatius, a.s. IČ 26026023 dne 7.6.2002 JUDr. J B jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem na základě nedostatečných podkladů, které plně neosvědčovaly úpadek, vydal usnesení o prohlášení konkurzu pod č.j. 45 K 14/2002 na společnost ZKL Klášterec nad Ohří, a.s., a správcem konkurzní podstaty ustavil Mgr. D T, a to ačkoliv obchodní společnost ZKL Klášterec nad Ohří nebyla v úpadku ve smyslu § 1 zákona č. 328/1991 Sb., poté Mgr. D T zaměstnal v podniku úpadce P T jako výkonného ředitele a L K jako pracovníka pro správu a zpeněžení majetku úpadce, D T a P T období od 7.6.2002 do dubna 2003 společně činili kroky k odčerpání majetku z podstaty ve prospěch s nimi spřízněných osob a v neprospěch podstaty a věřitelů, a to uzavíráním smluv nevýhodných pro úpadce, neúčelným zaměstnáváním osob, neodůvodněným zvýšením mezd původního managementu, neoprávněným osobním čerpáním finančních prostředků a nevýhodným přímým prodejem podniku úpadce nikoli za cenu, za kterou bylo možné majetek úpadce v daném místě a čase zpeněžit, L K s vědomím, jaké úkony a v jakém úmyslu jsou Mgr. D T a P T činěny, vykonával pomocné práce asistenta obou obviněných a zajišťoval kontakt a podklady pro osoby a obchodní společnosti, v jejichž prospěch byl majetek odčerpáván, Bc. M J jako znalec z oboru ekonomika,

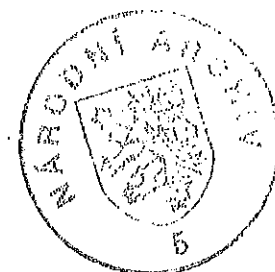
odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování podniků, s plným vědomím toho, k jakému záměru bude použit a po předchozí vzájemné dohodě k rozsahu posudku a částce, k jaké je nutno s ohledem na tento záměr obviněných dospět, vypracoval podle smlouvy o činnosti dle § 591 Obchodního zákoníku, uzavřené dne 31.7.2002 mezi Bc. M: J: a Mgr. D: T nepravdivý znalecký posudek č. 018/0018/02 o ceně ochranných známek podniku úpadce, zpracovaný v přesně nezjištěné době v měsíci srpnu 2002, který se měl stát a také stal podkladem pro stanovení nepřiměřeně nízké ceny podniku, soudce JUDr. J: Bc úmyslně nevykonával dohled soudu a vydával usnesení, která usnadňovala a umožňovala protiprávní činnost správce, a to dne 28.3. 2002, kterým povolil přímý prodej podniku, ačkoli v době vydání neměl k dispozici žádné podklady pro rozhodnutí, byl hospitalizován na kožním oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem a budova Krajského soudu v Ústí nad Labem byla z důvodu povodní uzavřena, přičemž záměrně obešel ustanovení § 44 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, stanovící postup při rozvrhu práce a překážce krátkodobé povahy, která brání soudci vykonat určitý úkon, dne 26.9. 2002 v rozporu s ustanovením § 28 ZKV vydal usnesení o uspokojení odděleného věřitele Komerční banky ve výši 100% a téhož dne usnesení o vyplacení zálohy na odměnu správce bez potřebných podkladů o výnosnosti konkurzu,

činnost obviněných vedla k následku, že zůstatek finančních prostředků v konkurzní podstatě činil pouhých 1,6 mil. Kč k datu zproštění Mgr. T. funkce správce, přičemž tímto jednáním způsobili obvinění škodu ve výši:

- 1.425.175,-Kč na mzdových nákladech osob zaměstnaných neúčelně Mgr. T po prohlášení konkurzu

- 268.400,-Kč zvýšením mezd původního managementu, jejichž náplň práce převzaly osoby zaměstnané správcem
- 35.028,-Kč neoprávněným osobním čerpáním nákladů na pohonné hmoty, jízdné a občerstvení ze strany Mgr. T z konkurzní podstaty
- 200.000,-Kč neúměrným zvýšením ceny za znalecký posudek, vypracovaný Bc. M J
- 258.180,-Kč neúměrným zvýšením nákladů na ostrahu areálu v měsíci srpnu 2002 společností L B ochranná služba, IČ 69912629
- 4.999.135,80 Kč neodůvodněným proplacením nadhodnocených faktur firmě Inttherm, s.r.o., IČ 25425668 za opravu objektu kuličkárný, která v této hodnotě provedena nebyla,
- 55.000.000.-Kč nevýhodným přímým prodejem podniku úpadce za cenu, která neodpovídala ceně, které při řádném postupu bylo v daném místě a čase možné dosáhnout
- 24.510,-Kč neodůvodněným proplacením nadhodnocených faktur v rozporu s mandátní smlouvou ze dne 14.9.2002 uzavřenou mezi správcem konkurzní podstaty Mgr. D T a daňovou poradkyní ing. H K EKSP0, IČ 15697444
- 984.373,80 Kč na mzdových a ostatních nákladech neodůvodněně zaměstnaných osob po prodeji podniku úpadce
- 5.000.000,- Kč neodůvodněným proplacením zálohy na odměnu Mgr. T za zpeněžení podniku úpadce v rozporu se shora citovanými ustanovením ZKV a vyhláškou Ministerstva spravedlnosti ČR
- 420.000,- Kč neoprávněným proplacením faktur za ostrahu areálu po prodeji podniku úpadce společností L B , ochranná služba, IČ 69912629

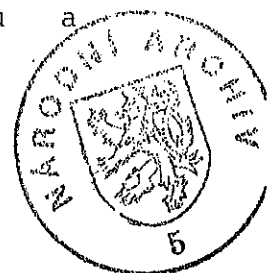

- 20.600,- Kč neodůvodněným proplacením výdajů za vydání platební karty Maestro a za užívání telefonu P Tl za období leden až duben 2003,

celková škoda činí nejméně 68.635.402,60,- Kč a v neprospěch konkurzní podstaty a tím i věřitelů úpadce.

A/II. Konkurzní řízení úpadce Stavební podnik Ralsko, a.s., sídlem Česká Lípa, ul. Dubická č. 970, IČ 25424742

Po vzájemné předchozí dohodě všech obviněných ve spolupráci s dalšími osobami v době od 23.10. do 5.11. 2002 zajistili P Tl a Mgr. Tl prostřednictvím dalších osob, s nimiž byli v pravidelném obchodním styku v rámci dalších konkurzních řízení, odkoupení pohledávek za úpadcem a podání návrhu na prohlášení konkurzu společnostmi Pares stavební s.r.o., IČ 26487179, M Sl , byt. : a Ol Vc , IČ 70095949 dne 18.12.2002 JUDr. Ji B jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem na základě nedostatečných podkladů, které plně neosvědčovaly úpadek, vydal usnesení o prohlášení konkurzu pod č.j. 45 K, 16/2002 na společnost Stavební podnik Ralsko, a.s., a správcem konkurzní podstaty ustavil Mgr. D: Tl , Mgr. D: Tl : zaměstnal v podniku úpadce P Tl jako výkonného ředitele a L K: jako pracovníka pro správu a zpeněžení majetku úpadce, Mgr. D: Tl a P Tl od 18.12.2002 do 30.6.2003 společně činili kroky k odčerpání majetku z podstaty ve prospěch s nimi spřízněných osob a v neprospěch podstaty a věřitelů, a to uzavíráním smluv, nevýhodných pro úpadce, neúčelným zaměstnáváním osob, neodůvodněným zvýšením mezd původního managementu, neoprávněným osobním čerpáním finančních prostředků a

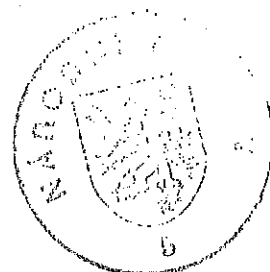

nevýhodným přímým prodejem podniku úpadce nikoli za cenu, kterou by bylo možné za řádného postupu v daném místě a čase dosáhnout, L K s vědomím jaké úkony a v jakém úmyslu jsou Mgr. D. T a P T i činěny, vykonával pomocné práce asistenta obou obviněných a zajišťoval kontakt a podklady pro osoby a obchodní společnosti, v jejichž prospěch byl majetek odčerpáván, Bc. M i J jako znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování podniků, s plným vědomím toho, k jakému záměru bude použit a po předchozí vzájemné dohodě k rozsahu posudku a částce, k jaké je nutno s ohledem na tento záměr obviněných dospět, vypracoval v přesně nezjištěné době v měsíci březnu 2003, na základě ústní dohody mezi Bc. M

J i a Mgr. D. T : účelový znalecký posudek č. 003/0039/03, o ocenění podniku úpadce v hodnotě 50 mil. Kč, který se měl stát podkladem pro stanovení nepřiměřeně nízké hodnoty podniku, dne 2.4. 2003 podal Mgr. T. žádost o přímý prodej podniku úpadce, k prodeji však již pro dočasné zproštění JUDr. J. B. funkce soudce a zproštění Mgr. T funkce správce nedošlo, přičemž nový správce konkurzní podstaty Ing. K dosáhl výtěžnosti v konkurzu jen prodejem bytového fondu z majetku SP Ralsko, a.s., formou dražby, 241 mil. Kč, prodejem vozidel a stavebních mechanismů, formou dražby, 4.631.000,-Kč a prodejem nemovitosti čp. 2979 zapsané na listu vlastnictví č. 4968, vedené katastrálním úřadem v České Lípě, 3.700.000,-Kč

a tímto jednáním způsobili věřitelům úpadce **škodu ve výši:**

- **2.973.036,-Kč** na mzdových nákladech osob, zaměstnaných Mgr. T i neúčelně po prohlášení konkurzu

- 490.150,-Kč na odstupném pro čtyři zaměstnance, kteří byli opět zaměstnáni v podniku úpadce od dubna 2003, přičemž ve skutečnosti pracovní činnost pro úpadce nepřerušili
- 35.000,-Kč na rozdílu mezi skutečně vyplacenou odměnou výše uvedeným čtyřem osobám a dohodnutou odměnou
- 70.000,-Kč na rozdílu mezi skutečně vyplacenou odměnou S Li , r.č. ve výši 120.000,-Kč a dohodnutou odměnou ve výši 50.000,-Kč
- 2.260.112,- Kč neúměrným zvýšením nákladů na ostrahu objektů v době od února do června 2003, vyplacených České bezpečnostní společnosti, IČ 25030213, přičemž ostraha objektů byla souběžně vykonávána i jinými bezpečnostními agenturami, které zabezpečovaly ostrahu, jak v době před konkurzem, tak v době konkurzu
- 750.000,-Kč proplacením neúměrného zvýšení ceny za znalecký posudek, vypracovaný Bc. J
- 126.993,-Kč neodůvodněným čerpáním finančních prostředků Mgr. T na úhradu jeho soukromých výdajů v zahraničí
- 628.701,50 Kč neodůvodněným proplacením technické pomoci firmě INTTHERM, s.r.o., IČ 25425668

celkem nejméně 7.333.992,50 Kč,

dále obvinění svým jednáním se pokusili poškodit věřitele o částky:

- 1.444.729,22 Kč neúměrným zvýšením nákladů na ostrahu objektů společností Česká bezpečnostní společnost, za období od února do června 2003, vyfakturovaných, zaúčtovaných do účetnictví podniku úpadce,
- 200.000,-Kč neúměrným zvýšením ceny za znalecký posudek Bc. J y, vyfakturovaný, zaúčtovaný do účetnictví podniku úpadce,

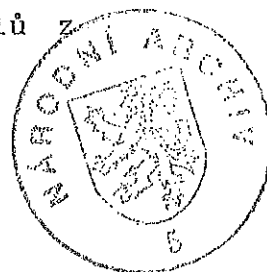

- 218.964,70 Kč neodůvodněným převzetím faktur od společnosti INTTHERM, s.r.o. a jejich zaúčtování do účetnictví podniku úpadce,
- 199.331.000,-Kč, která by vznikla případným přímým prodejem podniku úpadce za odhadní cenu 50.000.000,-Kč, stanovenou posudkem Bc. J

přičemž z důvodu nastoupení nového správce konkurzní podstaty Ing. K do funkce k proplacení faktur a prodeji podniku za uvedenou částku nedošlo, mohla však být takovým jednáním způsobena škoda v celkové výši nejméně 201.194.693,92 Kč.

A/111. konkurzní řízení úpadce Česká revitalizační, a.s. (původně Union banka, a.s., sídlem Ostrava, ul. 30.dubna čp.635), sídlem Most, Třebušická č. 5, IČ 41034261

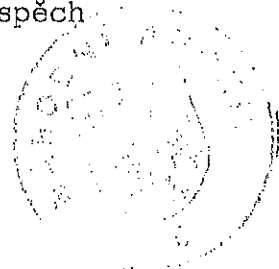
Po vzájemné předchozí dohodě obviněného Mgr. D. Tl a JUDr. J B a dalších osob, v době po zajištění fiktivní změny sídla a firmy společnosti Union banka, a.s., na základě padělaných dokumentů tak, aby k rozhodování o prohlášení konkurzu byl místně a věcně příslušný JUDr. J B a jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem, rozhodující v konkurzních řízeních úpadců se sídlem v okresech Most, Chomutov a Česká Lípa, dne 31.3.2003 JUDr. J B jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem na základě nedostatečných podkladů, které plně neosvědčovaly úpadek, vydal usnesení o prohlášení konkurzu pod č.j. 45 K 14/2003 na společnost Česká revitalizační, a.s., (Union banka, a.s.) a správcem konkurzní podstaty ustavil Mgr. D. Tl, který vzápětí začal činit kroky k odčerpání majetku z podstaty ve prospěch s nimi spřízněných osob a v neprospěch věřitelů, přičemž k majetkové újmě ke škodě podstaty a věřitelů z

důvodu šetření věci nadřízenými justičními orgány a orgány činnými v trestním řízení, nedošlo, přičemž pro část tohoto jednání již bylo proti obviněnému JUDr. Ji B zahájeno trestní stíhání pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona, a to usnesením Policie České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Ústí nad Labem, zn. OKFK-221/2-05-2003 ze dne 14.4. 2003, které obviněný i jeho obhájce převzali dne 15.4. 2003.

B/I. Mgr. Di Tl v konkurzním řízení úpadce Potraviny Ústí nad Labem, s.p., sídlem Ústí nad Labem, Mírové náměstí 27, IČ 25799959

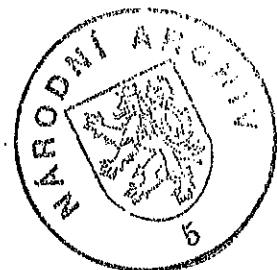
Mgr. T i D l v součinnosti s dalšími osobami jako pověřený pracovník správkyní konkurzní podstaty Potraviny Ústí nad Labem s.p., JUDr. M Č: v úmyslu odčerpat neoprávněné finanční prostředky z podstaty ve prospěch dalších osob předstíral v blíže nezjištěné době roku 2002 společně s další osobou kontrolu uložení písemností úpadce Státním archivem Litoměřice a zjištění nedostatků, poté co byl v důsledku této nepravdivé informace pověřen zajištěním řádného uskladnění dle požadavku Státního archivu předložil dne 12.11. 2002 JUDr. Č. smlouvu o uskladnění písemností se společností PAA Trade Holding spol. s r.o., se sídlem ČSA 3230, Kladno, IČ 25799959 s tím, že odměna za skladování činí 2 mil. Kč, po podpisu smlouvy správkyní zaměnil část textu tak, aby částka za skladování činila částku ve výši 24.980.000 Kč, tento list opatřil neplatným razítkem úpadce a na základě faktury s pozměněným datem jejího vystavení zajistil dne 20.11.2002 proplacení uvedené částky z podstaty ve prospěch

účtu firmy PAA Trade Holding spol. s r.o., čímž způsobil úpadci škodu ve výši 24.980.000,- Kč,

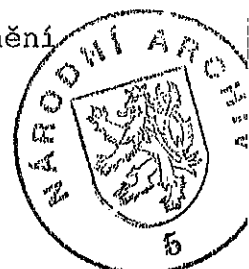
čímž měli obvinění spáchat

- JUDr. J. B. , Mgr. D. T. , P. T. Bc. M. J. a L. K. trestný čin účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst.1 tr.zák.
- JUDr. J. B. pokračující trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst.1 písm.a), odst.2 písm.b),c) tr.zák. spáchaný ve prospěch zločinného spolčení dle § 43 tr.zák.
- Mgr. D. T. a P. T. pokračující trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst.1, odst.2 písm.a), odst.3 tr.zák. (Mgr. T.), dle § 255 odst.1,3 tr.zák. (P. T.), spáchaný formou spolupachatelství dle § 9 odst.2 tr.zák. dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst.1 tr.zák., spáchaný ve prospěch zločinného spolčení dle § 43 tr.zák.
- Bc. M. J. trestný čin pomoci k trestnému činu porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 10 odst.1 písm.c) k § 255 odst.1, odst.3 tr.zák. a trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 odst.1,3 tr.zák., dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst.1 tr.zák., spáchané ve prospěch zločinného spolčení dle § 43 tr.zák.
- Mgr. D. T. trestný čin podvodu podle § 250 odst.1, odst.4 tr.zák. ve spolupachatelství podle § 9 odst.2 tr.zák. spáchaný ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 tr.zák.

I když se trestní stíhání obviněných nachází na počátku, je nepochybné, že je dán vyšší stupeň pravděpodobnosti, že se obvinění skutků popsaných v usnesení o zahájení trestního stíhání dopustili. Takový závěr podporují skutečnosti vyplývající především z dosavadního postupu orgánů činných v trestním řízení podle § 158 odst.3 tr.ř., rozvedené v odůvodnění samotného usnesení o zahájení trestního stíhání. Spisový materiál pak zahrnuje jak procesně relevantní důkazy, tak také úřední záznamy, protokoly o podaných vysvětleních a další podklady získané podle trestního řádu ve fázi před zahájením trestního stíhání obviněných, ale ve fázi po zahájení úkonů trestního řízení ve smyslu § 158 odst.3 tr.ř., které sice ne všechny mají charakter důkazů použitelných v řízení před soudem, jsou však použitelným podkladem nejen pro posouzení důvodnosti zahájení trestního stíhání, ale i pro posouzení důvodnosti rozhodnutí ve smyslu § 347 odst.1 tr.ř. To logicky vyplývá ze znění tohoto ustanovení („je-li obviněný stíhán ...“). Proto nemůže obstát jako důvodná námitka, že státní zástupkyně při vydání napadeného usnesení vycházela ze stavu, kdy dokazování nebylo provedeno v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí. I když do určité míry lze souhlasit s námitkami, že státní zástupkyně v odůvodnění napadeného usnesení konkrétně nerozvedla podklady, z nichž při rozhodnutí vycházela, Vrchní soud shledal, že skutečnosti rozvedené v odůvodnění napadeného usnesení odpovídají obsahu spisového materiálu.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že dosud zjištěné skutečnosti s vyšším stupněm pravděpodobnosti svědčí pro zjištěnou pohnutku obviněných, tj. snahu získat neoprávněný majetkový prospěch pro sebe či další osoby, jak to ostatně logicky vyplývá i z popisu skutků, pro něž jsou obvinění

stíhání. Lze proto uzavřít, že vzhledem k povaze, rozsahu stíhané trestné činnosti a jejím následkům i povaze a formě účasti jednotlivých obviněných na ní tak, jak jsou popsány v již zmíněném usnesení o zahájení trestního stíhání, lze u všech obviněných, pokud budou uznáni vinnými stíhanou trestnou činností, očekávat uložení trestu propadnutí majetku, jak důvodně dovodila státní zástupkyně. Námitky obviněných v tomto směru nelze považovat za důvodné.

U druhé zákonné podmínky zajištění majetku, tj. závěru, že je obava, že výkon trestu propadnutí majetku bude zmařen nebo ztížen, vedle skutečností charakterizovaných v odůvodnění napadeného usnesení, na které je možno plně odkázat, jsou zde i další skutečnosti, které zcela nepochybně svědčí pro závěr o obavě, že obvinění budou manipulovat se svým majetkem (který ostatně nemusí být dosud identifikován) se záměrem předpokládaným v cit. ustanovení trestního řádu, a to nejen obdobnými postupy, jaké měli obvinění uplatnit při páčání stíhané trestné činnosti (především nestandardními převody finančních prostředků prostřednictvím účtů v peněžních ústavech, jak na to poukazuje státní zástupkyně v odůvodnění napadeného usnesení), ale i jiným způsobem. Nelze totiž přehlédnout některé již učiněné dispozice s majetkem obviněných, či pokus o ně, a to jak ze strany obviněných, tak ze strany dalších osob, zejména rodinných příslušníků obviněných, které nepochybně již tento záměr naplnily či zřejmě měly naplnit. Odhlédnout nelze např. od skutečnosti, že obviněný Bc. M. J. při soupisu věcí podle zák.č. 279/2003 Sb. při domovní prohlídce uvedl, že satelitní přijímač je na leasing, ale smlouvu nebyl schopen předložit, stejně se při domovní prohlídce zachovala i manželka obviněného P. T. , která navíc tvrdila, že uskladněné

hrací automaty jsou někoho jiného, ale tvrzení nijak nedoložila. U obviněného JUDr. J. B. je výše zmíněný závěr odůvodněn nejen podezřením, že disponuje s dosud nezjištěnými zdroji finančních prostředků, ale pominout nelze ani to, že otec tohoto obviněného M. B. při domovní prohlídce, které byl přítomen, když zjistil, že se budou zajišťovat nalezené peníze na hotovosti, tvrdil, že jsou jeho a synovi je pouze půjčil, stejně pak reagoval i obviněný, obviněný L. K. zase tvrdil, že automobil, který je jeho majetkem, potřebuje pro výkon svého povolání, ačkoliv z potvrzení Úřadu práce v Ústí nad Labem ze dne 23.2.2004 vyplývá, že v době konání domovní prohlídky (22.2. 2004) byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání (od 2.1.2004). Pominout nelze ani nestandardní a zřejmě účelové dispozice s nemovitým majetkem, které v době již prováděného šetření policie a provádění úkonů trestního řízení učinili jednak obviněný L. K. který převedl darováním dne 19.3.2003 nemovitost ve svém vlastnictví na svoji matku V. P., přitom nemovitost stále užívá z titulu věcného břemene, jednak obviněný Mgr. D. T. který dne 28.5.2003 prodal nemovitost, tedy v době, kdy se prokazatelně pobytem ve Francii vyhýbal trestnímu řízení. Tento obviněný navíc opět zcela nestandardně daroval bezúplatně spolu se svojí manželkou dne 19.3.2002 objekt bydlení a další nemovitost své matce P. T. Zaznamenán byl i pokus obviněného Bc. M. J. o vyvezení nezjištěných věcí z jeho bydliště v době po zahájení trestního stíhání před provedením domovní prohlídky. Tyto skutečnosti vyplývají z protokolů o provedených domovních prohlídkách, zpráv příslušných úřadů a úředních záznamů policejního orgánu, které měl Vrchní soud spolu s dalším spisovým materiálem k dispozici. Námitky obviněných, že u nich nebyly zjištěny

žádné skutečnosti, které by svědčily pro obavu ve smyslu § 347 odst.1 tr.ř., neshledal proto Vrchní soud důvodné.

Důvodnou neshledal Vrchní soud ani shodnou námitku uplatněnou ze strany obviněných JUDr. J. Be Mgr. D. T a jeho manželky D. T a obviněných P. T a Bc. M. J proti rozsahu zajištění majetku s tím, že jejich majetek je ve společném jmění manželů, které není zrušeno a vypořádáno, takže nejméně s polovinou majetku jsou manželky oprávněny disponovat, v čemž jim ovšem brání v rozporu s Ústavou ČR zaručeným právem vlastnit majetek napadené usnesení, kterým měla být vymezena tomu odpovídající možnost dispozice s majetkem manželkám obviněných.

Jak vyplývá z ustanovení § 248 odst.1 tr.ř. zajištění se vztahuje na celý majetek obviněného včetně majetku, který obviněný teprve v průběhu zajištění nabude. Zajištění postihuje i majetek, který patří do společného jmění manželů, to logicky vyplývá z občanskoprávní úpravy majetkových vztahů mezi manžely i ze znění § 52 odst.2 tr.zák., podle něhož zákonné společenství majetkové zaniká výrokem o propadnutí majetku (to samozřejmě za předpokladu, že nezaniklo z jiného důvodu již předtím ve smyslu příslušných občanskoprávních předpisů). Výjimka ze zajištění celého majetku se vztahuje pouze na prostředky nebo věci, resp. tu část majetku obviněného, na níž nedopadá trest propadnutí majetku již uložený, byť dosud nepravomocným, rozsudkem (§ 347 odst.1 poslední věta tr.ř.). Zákonná úprava samotného zajištění majetku pro případ uložení trestu propadnutí majetku tedy výrazným způsobem zasahuje i vlastnická práva manželek obviněných k majetku, který je ve společném jmění manželů.

neboť rozsah zajištění pouze omezuje vyslovením, že zajištění se nevztahuje na prostředky a věci, na které se podle zákona nevztahuje propadnutí majetku (ve smyslu § 52 odst.1 tr.zák. jde o prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený podle zákona povinen pečovat).

Zákonná úprava předmětného zajišťovacího institutu umožňuje řešení otázky omezení rozsahu zajištění majetku, tj. případného vyloučení věci či části majetku ze zajištění, které jsou předmětem námitek podaných stížností, ovšem až v rámci výkonu rozhodnutí o zajištění majetku, který výslovně upravuje zák.č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů. Nejde tedy o otázku, kterou by bylo možno řešit, jak se toho domáhají stěžovatelé, v rámci rozhodnutí ve smyslu § 348 odst.1 tr.ř., které je předmětem napadeného usnesení. V daném stádiu řízení výkon rozhodnutí o zajištění majetku provádí státní zástupce a tedy státní zástupce je povinen vyloučit v souladu se zmíněným zákonem o výkonu zajištění majetku věci, které jsou vyloučeny z výkonu rozhodnutí o zajištění, resp. které zajištění nepodléhají (§ 3 cit. zákona), stejně tak jako je povinen k návrhu obviněného nebo osoby, o jejíž výživu a výchovu je obviněný povinen pečovat či k návrhu osoby, která namítá své vlastnické právo k věcem, které byly zajištěny, rozhodnout, zda se ze zajištění vyloučí i jiné věci, než které již byly vyloučeny (§ 4 cit. zákona). Z těchto důvodů je třeba jako zcela bezpředmětné odmítnout námitky obviněných i stěžovatelky D T o protiústavnosti předmětného zákona a v této souvislosti učiněný návrh na přerušení řízení

a předložení věci Ústavnímu soudu ČR, k němuž Vrchní soud za daného stavu věci neshledal důvodu.

Proto Vrchní soud, i když je si vědom velice intenzivního zásahu do vlastnických práv obviněných, shledal rozhodnutí státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v souladu se zákonem, neboť vedle naplnění formálních předpokladů neodporuje ani zásadě přiměřenosti vymezené v ustanoveních § 2 odst.4 a § 52 tr.ř.

Z uvedených důvodů neshledal Vrchní soud podané stížnosti důvodné a protože neshledal vady ani v řízení, které přezkoumávaným výrokům napadeného usnesení předcházelo, stížnosti jako nedůvodné podle § 148 odst.1 písm.c) tr.ř. zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** stížnost přípustná.

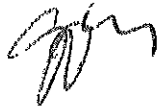
V Praze dne 19. března 2004

Předsedkyně senátu:

JUDr. Blanka Kozelková v.r.

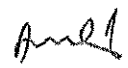
Za správnost vyhotovení:

Eliška Gösselová

Národní archiv potvrzuje, že tato kopie
doslovně souhlasí se zněním dokumentu, který
je uložen ve fondu VRCHNÍ SOUD PRAHA...

Počet stran: 29

Ověřil: Hec. SOŇA MAREŠOVÁ

Datum: 16. 7. 2025

